

§. 103. Бѣдствіята падатъ на Иліевътъ домъ.

Подирь малко пламиж война между Евреитъ и Филистимлянитъ. Евреитъ донасватъ въ бойа ковчега на завѣта, и заедно съ него излѣзватъ и сыновете на свещенникътъ. Но понеже Богъ бѣ прогнѣвенъ, ковчегътъ докара повече повреда, нежели полза. И тий Евреитъ са побѣдихж, сыноветъ на свещенникътъ са убихж и ковчегътъ пади въ рѫцѣтъ на иноплеменнициятъ. А Илій като чу известіето за тай бѣдствіе, пади отъ столътъ, строши си вратътъ и умрѣ. (Царс. А. д.).

§. 104. Самуилъ послѣденъ сѫдникъ на Евреитъ.

31 Саулъ са избира царь въ 4390 год.

Самуилъ бѣше послѣдній сѫдникъ на Евреитъ; той гы управляше въ съвършенъ миръ и въ всегдашина тишина. Но понеже устарѣ, и сыноветъ му са отклонихж отъ отечественныятъ нравы, народътъ поиска отъ него царь. Самуилъ изпървѣ отхвѣрли исканьето и са мѫчѣше да отвѣрне Евреитъ отъ туй имъ намѣреніе, но тѣ постоянствоваха на мнѣнietо си. Най подирь по Божіе повѣленіе склони са и той на исканьето имъ, и помаза Саула за царь. Саулъ бѣше высокъ, снаженъ и хубавецъ, щото тѣлесната му красота са съгласуваше съ великолѣпіето на царското достоинство. (Царс. А. н. ф. і.).

§. 105. Първото прѣслушаніе на Саула.

Филистимлянитъ нападиxж на Еврейската страна. Саулъ излѣзе на срѣща имъ и са расположи въ